UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er] eua[n]gelia to||tius anni

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Questio. xxxiiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70365

Visual Library

Pars āt quātitatis ⁊ ꝟtutis ſufficiēt
ad agendū eſt ꝑs ſm ſpēm. Quartū fū
damētū eſt opinio aliq̄rū q̄ dicūt ꝙ nō
totꝰ ſanguis q̄ eſt ſtabilitē forme ⁊ ne-
ceſſariꝰ i corꝑe mortali ē de ꝟitate hūa
ne nature i eodē corꝑe reſurgēte: aut ei
neceſſariꝰ. quia pluri idiget idez corpꝰ
mortale ꝗ̄ immortale. Quā opinionem
poſſemꝰ ſic declarare ⁊ ꝯfirmare. Nā ſʒ
medicos natura ē ſagax: ⁊ i aīalibꝫ d̄ ea
materia qua ſubuenit mēbris reſtaurā
dis plꝰ ſꝑ ſibi retinet n̄ ſolū ꝗ̄ ſit neceſſe
ad viuere: ed etiā ꝗ̄ ſit neceſſe ad ꝯſue-
tā reſtauratiōnē tenuē: vt ſi nō miſtren
tur ſibi alimēta horis ꝯſuetis poſſit mē
bra vtcūꝗ̄ reſtaurare. Hinc ē ꝙ hō laſ-
ſus ſumpto cibo ſtatim recuꝑat mēbro
rū vires: nō qꝛ iā cibꝰ trāſierit ad mem
bra: ſed qꝛ natura id quod ꝓ munitiōe
reſuat ſtatim exhibet poſtꝗ̄ eſt ſibi ali
mentū exhibitū vnde poſſit aliū humo
rē generare. Iſtō ꝗ̄ plus q̄ ad ſanguinē
ſpectat: eſt quidem neceſſariuz in corꝑe
mortali ⁊ eſt verꝰ ⁊ ꝑfectiſſimꝰ ſanguis
ſed nō eſt neceſſariꝰ in corꝑe gl'ioſo: nec
in eo totū reſurgit vt dicūt. Quātū āt
ad ſcđm de aq̄ dico: ꝙ ſana fide p̄t af-
firmari eſſe in terra: qꝛ ſi fuit ibi primo
vel ſcđo vel tertio mō ſupra dicto: clarū
eſt ꝙ nō fuit de ꝟitate hūanitatis chri:
⁊ ꝯn̄r p̄t credi a deo ꝯſeruata eē in terr.
Si autē fuit ibi q̄rto modo. i. ꝑ reſolu-
tionē factam de corꝑe chri: etiam idem
credi poteſt eo mō quo dn̄s Bonauētu.
dicit de p̄putio: vt. ſ. ſit i terra q̄ ad ali-
q̄s ꝑtes ſʒ materiā q̄ fuerī i corꝑe chri:
vnde reſoluta eſt ex diuia diſpēſatione.
vel quia id vnde reſoluta eſt nō erat to-
tū de ꝟitate humane nature. qꝛ. ſ. in ea
parte erant aliqui humores q̄ erāt i via
tranſmutatiōis de forma in formā. vel
quia ibi erat aliqua pars carnis mox ꝑ
calorē naturalē reſoluēda tanꝗ̄ carens
oꝑatōe ſpeciei iuxta modū loq̄ndi Sco
ti q̄ n̄ erat reaſſumēda poſſibil'r ſʒ aliq̄s
Igit̄ tribꝫ modis pōt affirmari ꝙ illa
aqua tota ſit i terra. ⁊ quarto ꝙ ſit ſʒ ꝑ
tē. Pꝛio dicēdo ꝙ fuit vera aq̄ natura-
lis. i. a natura ꝓducta. Et ſcđo dicendo
ꝙ fuit generata d̄ aliq̄ corꝑe alio a cor-
pore chriſti. Et tertio dicēdo ꝙ fuit no
uiter creata. Et q̄rto dicendo ꝙ fuit de
carne chri reſoluta i q̄ erat aliquid nō d̄
veritate nature: qđ in aquam cū carne
ꝯuerſum eſt. vel in qua ſm aliquos erat
ſaltē diuitus pars ſm materiā nō reaſ-
ſumēda. Quātū āt ad ſanguinē illū vi
det̄ mihi ꝙ nō poſſit dici totus eē in ter
ra aliquo modo. qꝛ ꝑs eius fuit deifica
ta (vt videt̄) cum dicāt doctores ſacra-
mēta a tali ſanguine habere ꝟtutē. Po
teſt āt dici in terra eſſe ſm partē qꝛ pōt
credi i illo ſanguie mltū fuiſſe de nutri
mentali: qꝛ iſte maxime viget in epate:
quod fuit vulneri lateris vicinum. Nec
eſt verū qđ d̄t Guill'. in rōnali chrm fu
iſſe lāceatū i latere ſiniſtro. tū qꝛ d̄t ma-
giſter hiſtoriaꝝ ꝙ i latere dextro. tū qꝛ
h̄ idē oñdit ꝯſuetudo pictoꝝ. ex qua idē
magiſter arguit in ortu dn̄i fuiſſe bouē
⁊ aſinū. tū qꝛ ad hunc ſenſū eccl'ia vide-
tur cantare illuz ꝟſiculū. Uidi aquam
egredientē de tēplo a latere dextro. Igit̄
tribꝫ modis poteſt dici ꝑs illius ſāgui-
nis eſſe in terra. Pꝛio dicēdo ꝙ ibi erat
ſanguis nutrimentalis a q̄ deꝰ ſeꝑauit
deificū in hora reſurrectiōis. Scđo di-
cēdo ſicut ſctūs Bona. de p̄putio ꝙ ibi
eſt diſpenſatione dei vel aliter fuit ꝑs
ſanguinis ſm materiā ſiue q̄ mox erat
ꝑ calorem naturalē reſoluēda: cui alia ꝑ
fectior a natura erat ſubſtituta: q̄ iā for
mā ſanguis attigerat. Tertio dicēdo ꝙ
nō erat chriſto neceſſariꝰ totus eius ſā
guis poſt reſurrectōnē ſicut ante ſm ali
quos.

Queſtio xxxiiij.

Ad quintā queſtionem
a vtꝝ. i. talis ſanguis ſuꝑfluus
ſiq̄s ſit poſſit adorari latria:
Sctūs Tho. i. iij. ſniaꝝ d̄t
ꝙ non: vt patuit articl'o precedenti. Et
idē tenuerūt tres viri p̄dicti. Sed Ioā
nes dominici allegat ⁊ n̄ reprobat Ioā
nē de poll' q̄ ſenſit ꝙ pōt ⁊ debʒ adorari
latria vt reliquie chri ſi fluxit de corꝑe
chriſti: et ſil'r etiam ſi fluxit de imagine
chriſti vel hoſtia conſecrata: quia repre

ſentat chꝛ̄ȝ paſſum: ⁊ gr̄a ei⁹ adoꝛaṫ. Cō
coꝛdia āt fit ſic. Nā mľtiplr aliq̄d ado-
raṫ latria q̄ debeṫ deo. Pͥo qꝛ eſt de⁹ vt
pater fili⁹ ⁊ ſpūſſctūs. Et ſcdo: qꝛ eſt in
ſuppoſito diuio vt hūanitas chꝛi ⁊ ſan
guis vnit⁹. Tertio: qꝛ ē imago p̄dictoꝝ
vt crux. Quarto qꝛ tetigit chꝛm tanq̄
aliq̄d ei⁹: vt veſtes ⁊ claui ⁊ hmōi. No-
tanṫ dꝛ: tāq̄ aliq̄d ei⁹: qꝛ ēt manus cru-
cifigentiū tetigerūt eū. Dico āt ei⁹ fuiſ
ſe qd poſſedit: ⁊ quo vſus eſt ipe vl' alij
circa ipm: niſi ſint ptes rōnalis creatu-
re. Et iſto q̄rto mō rōne ꝯtact⁹ ſanguis
mō nō vnit⁹ debet adoꝛari latria: ⁊ ca-
pilli defluētes ⁊ hmōi. Si em̄ crux que
chꝛm tetigit ⁊ vt pfuſa ſanguie ei⁹ de-
bet latria adoꝛari vt imago: ⁊ rōne ꝯta
ct⁹: a foꝛtioꝛi ipe ſanguis q̄ fuit ps coꝛ-
pis ⁊ vnit⁹ ditati ſic debȝ adoꝛari. Et ſi
milr illa aq̄ inq̄ntū tetigit chꝛm: vel re
pūtat eū lāceatū. Ex p̄dict̄ ptȝ q̄ oꝛdo
p̄dicatoꝝ nūq̄ ſuſcepit in cōi ad ſuſtinē
dū nihil de ſanguie chꝛi eſſe i t̄ra: lȝ foꝛ
te aliq̄s fr̄ i ptīclari hoc fecerit. Patet
ēt q̄ ſctūs Tho. nūq̄ ſenſit i oppoſitū:
⁊ q̄ h̄ ei imponūt: nō bñ illū capiūt: Et
hec ſufficiant de tota iſta materia: in q̄
laboꝛaui ꝑ inueniēda ṽitate. Et vbi i-
ueni aduerſarioꝝ male dicta conat⁹ ſū
vincere i bono malū: ⁊ bñdicere maledi
cētib⁹ niſi q̄tūs maſia me coegit. Chꝛs
āt ieſus etern⁹ amoꝛ q̄ iuxta Eſa. vatici
niū i charitate ꝑpetua dilexit nos ⁊ at
traxit nos miſerans: vtiq̄ ſanguie ſuo
oib⁹ coꝛdib⁹ illū infūdat charitat̄ ardo
rē q̄ ꝑ oib⁹ ⁊ ſingulis nobis ſanguinem
⁊ vitā miſericoꝛdiṫ dedit: vt eum ſimul
⁊ ṽitatē q̄rēdo: inuidiā ⁊ odia oēs obli
uiōi ꝑpetue tradāt Amen.

Feria. ij. Paſce
Queſtio. xxxv.

q Veritur vtruȝ chꝛ̄us
reſurrectionē ſuā manifeſta
uerit ſufficiētib⁹ argumētꝭ:
Reſpōdeo. Sctūs Thom.
Aq̄. iij. q. lv. ar. vj. ſic rñdet. Cū chꝛ̄us
ſuā reſurrectōnē duplr maīfeſtauerit. ſ.
teſtionio ⁊ argumēto ſeu ſigno: vtraq̄
maīfeſtatio i gñe ſuo ſufficiēs fuit. Pri
ma q̄dē: qꝛ vſus ē teſtionio duplici: q̄ꝝ
neutrū refelli potuit: Angeloꝝ. ſ. q̄ mu
lierib⁹ apparuerūt: ⁊ Scp̄turaꝝ q̄s ipe
ꝓpoſuit: vt dꝛ Lu. vl. Et ſilr ſcda. Nā
oñdit ſuā reſurrectionē fuiſſe verā ex p-
te coꝛpis: de q̄ oñdit p̄mo q̄ erat veꝝ: qꝛ
palpabile p̄buit. Scdo q̄ erat hūanū
oñdēdo effigiē verā: quā ocul' intuerenṫ
⁊ Tertō q̄ eēt idē numero qd habuerat
p̄us: oñdendo vulneꝝ cicatrices. Et ſilr
ex pte aie oñdit idē ꝑ opa triplicis vite
Pͥo nutritiue: i h̄ q̄ cū diſcipulis man
ducauit ⁊ bibit. ⁊ Scdo ſenſitiue: i h̄ q̄
ad īterrogata rñdebat ⁊ diſcipulos p̄n-
tes ſalutauit. ⁊ Tertio itellectiue i h̄ q̄
loquebaṫ ⁊ diſſerebat d ſcp̄turis: Et ne
q̄d deeſſet ad ꝑfectionē maīfeſtatōis oñ
dit ēt ſe diuinā hr̄e naturā ꝑ miraculū
qd fecit i piſcib⁹ capiēdis: ⁊ vlteri⁹ ꝑ h̄
q̄ eis vidētib⁹ aſcendit i celū. qꝛ vt dꝛ
Joā. iij. Nemo aſcēdit i celū niſi q̄ deſcē
dit de celo fili⁹ hoīs q̄ ē i celo. Oñdit ēt
reſurrectiōis gliā ꝑ h̄ q̄ clauſis ianuis
introiuit ad diſcipl'os. ⁊ ꝑ h̄ q̄ ab oclis
coꝝ ſtati euanuit vt dꝛ Lu. vl. qꝛ ꝑ hoc
oñdebat i ſua eē ptāte videri ⁊ nō vide
ri: q̄ eſt ꝯditio coꝛpis glioſi. Hec ille.

Sed ꝫ. Nihil em̄ poſt reſurrectionem
chꝛs diſciplis oñdit: qd angeli i coꝛpib⁹
apparētes oſtendere nō poſſint quia in
effigie hūana oſtenderūt ⁊ comederunt
loquendo: vt ptȝ Gen. xviij. ⁊ tñ nō ha-
buerūt vera coꝛpa. Ergo argumēta p̄-
dicta nō fuerūt ſufficiētia. So. Licȝ ſin
gula argumēta nō ſufficerēt: omnia ta
mē ſimľ ꝑfecte reſurrectionē chꝛi mani
feſtabāt. maxime ꝓpter ſcp̄ture teſtimo
niū: ⁊ angeloꝝ dicta: ⁊ aſſertionē chꝛi-
ſti confirmatā miraculis. Angeli autē
apparētes nō ſe aſſerebāt homines eſſe
vt chꝛs. Aliter tamen chꝛiſtus atq̄ ali
ter angelus manducauit. qꝛ cū angel⁹
ñ habeat coꝛp⁹ naturaliter vnitum ⁊ vi
uificatum: ſua comeſtio non eſt vera vt
etiā dixit angel⁹. Tob. x. Videbar q̄dē
inq̄t māducare ⁊c. Hec idē. Sȝ intelli
gendū ē q̄ argumētū duob⁹ modis ali-
quid ꝓbat. Euidenter. ſ. ſic q̄ non poſ-
ſit mente nō credi id quod ꝓbatur. Et